

www.filmtheaterfanfare.nl

contact@filmtheaterfanfare.nl

Nieuws uit het donker 542

Voorafgaand aan de vertoning van *Summer 1993* was het opvallend hoeveel gasten konden souffleren bij de juiste formulering van het jaartal in *Verano 1993* in het Spaans. 'Mil novecientos noventa y tres' moest het zijn, maar we dachten dat 'diecinueve cien treinta y tres' ook goed was, maar dat is fout. De film kreeg een 7,51 en neemt daarmee de 26e plaats in in de Fanfarepoll.

Nieuwe folder

We waren een beetje aan de late kant, maar gisteren is de nieuwe folder in ieder geval digitaal al rondgebazuind. We doen ons best om hem morgen en/of overmorgen ook in de gewone brievenbussen te doen belanden.

Programmawijziging

Eerder kondigden we een 'Filmzondag' aan met de vertoning van de gedigitaliseerde en gerestaureerde klassieker *Howards end*. Die activiteit gaat plaatsvinden op zondag 12 november en de inleider is Rudi de Boer geworden. Een koffie/thee-complet zal inbegrepen zijn. Nadere informatie volgt natuurlijk.

FbtS

We komen nóg een keer terug op Film by the Sea. Krijn en Tineke de Lege namen er deel aan het Filmcollege en ze schreven een uitgebreid verslag. We zullen het als bijlage opnemen, omdat we anders zouden moeten schrappen. Bedankt Krijn en Tineke voor jullie inbreng.

N.B. Bij vorige edities hebben we nog wel eens een film overgeslagen om een uurtje strand mee te pikken; er was dit jaar geen enkele sprake van een verleiding in die richting...

De film van donderdag 28 september: *Hampstead*

20.15 uur

Fanfare sluit aan bij het thema 'Boeren burgers en buitenlui' van de Halderbergse Cultuurmaand (tot en met de film van 5 oktober).

Hampstead Heath is een groot park in Londen en de Amerikaanse weduwe Emily Walters woont er vlakbij. Ze zit niet lekker in haar vel, maar wanneer ze Donald ontmoet, die in het park woont, krijgt haar leven gelukkig een wat zinvoller invulling. Zij gaat Donald helpen tegen de projectontwikkelaars, die hem uit z'n schamele, zelfgebouwde huisje proberen te krijgen. Gaat dat deze gewone 'burgers' lukken, is de vraag die de filmkijker krijgt voorgeschoteld.

"*Hampstead* is gebaseerd op een waargebeurd verhaal en laat op charmante en grappige wijze zien dat liefde kan ontstaan op de meest onverwachte plekken. Het bewijst voor eens en altijd dat leeftijd geen barrière hoeft te zijn voor een tweede kans!" (persmap)

"Toch redden Keaton en Gleeson de film, wel met de hakken over de sloot. Zij speelt een 70-jarige Annie Hall, hij een Grote Vriendelijke Reus. Sprookjesachtige personages met een fijn gevoel voor milde humor. prettig gezelschap voor een uur of anderhalf." (Het Parool)

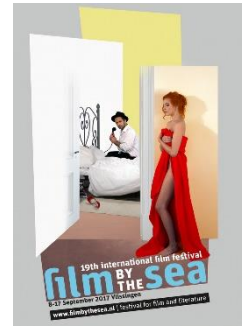
Verenigd Koninkrijk 2017. Duur: 103'. Met: Brendan Gleeson, Diane Keaton, James Norton e.a. De film wordt met pauze vertoond, een trailer vindt u [hier](#).

Hartelijke groet van Wilfried van Dongen en Dian en Ad Uijtdewilligen. 26 september 2017.

Dit is een uitgave van *Filmtheater Fanfare*. Vertoningsadres: *Utopiazaal* (Markland College) *Pagnevaartweg 7, 4731 AA Oudenbosch*. Contact programmering: 0165 314503

Filmcollege by the Sea 2017, een verslag

Door de aanbeveling in de Fanfare-nieuwsbrief werden we verleid: een weekend lang film én lezingen over film. Opeens was bij ons de herinnering gewekt aan al die spectaculaire filmweekendervaringen van weleer: Oudenbosch, Fidei et Arti, eten & slapen in Tivoli, lezingen van prominente filmkenners en vooral films en nog eens films.

Welke ervaringen ondergingen wij anno 2017 in Vlissingen? Allereerst: Zo intensief als destijds in Oudenbosch was de programmering van dit filmcollege zeker niet. Maar dat heeft ons genot niet mogen drukken: we konden ons mee laten slepen door inventieve films en soms onthullende lezingen in de vrolijke hectiek van een uniek filmfestival.

Deze immer brandende vraag werd aan ons gesteld: *Wat is in een film en/of boek fictie en wat is werkelijkheid?* Dan is het een bijzondere vaststelling, dat fictie er vaak beter in slaagt de (of een?) werkelijkheid te benaderen. Een voorbeeld: volgens soldaten, die in 1944 de invasie van Normandië zelf meemaakten, gaf - te midden van vele films over dit onderwerp - Steven Spielberg's *Saving Private Ryan* het meest realistische verslag van hun traumatische oorlogsverleden. Terwijl er juist in die film het stevigst op los werd gefantaseerd.

Met het *fictie of werkelijkheid*-thema in het hoofd keken we naar *Marie-Antoinette* (2006) van Sofia Coppola (Was ook bij Fanfare te zien en kreeg toen een 7,73, Red.). Onze waardering: 5 sterren voor een film, die al lang als meesterwerk wordt gezien.

HhhH - The Man with the iron heart (2017) van Cédric Jimenez, onze waardering: geen(!), omdat een wirwar van positieve en negatieve impulsen geen ruimte daarvoor bood. Wij hadden dat probleem overigens niet alleen. De film gaat over de kille SS-generaal Richard Heydrich en de moordaanslag op hem in 1942. In een uitstekende voordracht van filmdocent Jan Salden vergeleken we meerdere verfilmingen van dit onderwerp.

De Stamhouder (2017) van Ger Poppelaars, onze waardering: 4 sterren voor een goede documentaire naar het gelijknamige boek van Alexander Münninghoff (foto). Boek en film zijn de poging tot een autobiografische reconstructie van de levens van Münninghoff zelf, maar vooral ook van zijn vader, die in de jaren '40 tot de Waffen-SS toetrad.

Tenslotte veel lof voor Gert de Graaff (filmregisseur en organisator van 'beeldtaal-workshops' (foto). Zijn voordracht ging over talloze vormen van beeldmanipulatie in speelfilms en documentaires, maar ook in nieuwsbeelden. Je rolde van de ene verbazing én verbijstering in de andere.

Wat een ware schokgolf door de volle zaal deed gaan, was een recent fragment uit het NOS-journaal, waarin Vladimir Poetin een gang binnenkomt, waar een groep Westerse journalisten hem opwacht. Ze lopen op Poetin af om vragen te stellen, maar Poetin loopt door. Het commentaar bij de beelden bevestigt dit. De Graaff laat vervolgens de ware beelden zien: Poetin stopt en de journalisten omringen hem. Hij beantwoordt uitvoerig hun vragen. Na de uitzending belt De Graaff op met de vraag, waarom de Journaal-redactie dit had gedaan en het antwoord is: "Hij had toch niks te melden".

Krijn en Tineke de Lege, 22 september 2017